

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v rozšířeném senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Petra Příhody, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupeného JUDr. Vilémem Urbišem, advokátem se sídlem v Bruntále, Eduarda Beneše 21, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2006, č. j. MSK 172725/2006, sp. zn. DSH/42351/2006/Ros, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2007, č. j. 58 Ca 44/2006 - 23,

t a k t o :

Věc **se vrací** k projednání a rozhodnutí druhému senátu.

O d ů v o d n ě n í :

1) Usnesením ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 35/2008 - 49 postoupil druhý senát věc rozšířenému senátu k posouzení otázky, zda v případě, že byl žalobní bod uplatněn po lhůtě stanovené v § 71 odst. 2 s. ř. s., avšak krajský soud se s ním ve svém rozsudku nezaobíral ani do té míry, že by konstatoval jeho opožděnost, se jedná o takovou vadu řízení, pro kterou je nutno napadený rozsudek vždy zrušit.

2) K této otázce vyslovil Nejvyšší správní soud svůj názor již v rozsudku ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004 - 74, kde dospěl k závěru, že pokud v řízení před krajským soudem uplatnil stěžovatel námitky, s nimiž se krajský soud v odůvodnění rozsudku nevypořádal (a to i v případě, že tyto námitky nebyly uplatněny v žalobě), je takový rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. I když rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo o další žalobní body lze podle § 71 odst. 2 s. ř. s. jen ve lhůtě pro podání žaloby, nemůže Nejvyšší správní soud sám zaujímat stanovisko k námitkám uplatněným před krajským soudem po této lhůtě, neboť by tak nahrazoval závěry krajského soudu a vyloučil by tímto postupem možnost bránit se takto formulovaným právním závěrům kasační stížností.

3) Druhý senát je naopak toho názoru, že pokud je žalobní bod uplatněn po lhůtě k tomu určené, má sice krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvést, že se žalobním bodem nezabýval z důvodu jeho pozdního uplatnění, avšak neučiní-li tak, nejde o nepřezkoumatelnost, která by byla s to způsobit nezákonnost celého rozhodnutí. Neobstojí přitom argument, že je tímto postupem de facto účastníku řízení odebrána jedna instance, neboť krajský soud ve svém závěru o pozdním uplatnění žalobního bodu neprovádí žádnou skutečnou právní úvahu o vznesené námitce, ale pouze vytyčuje meze své přezkumné činnosti.

4) Při projednávání věci rozšířený senát zjistil, že v mezidobí k otázce předložené druhým senátem zaujal právní názor Ústavní soud, a to ve svém nálezu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08. Ústavní soud uvedl, že je nepochybně povinností soudu vypořádat se nejen se správností námitek žalobce, ale prvotně s včasností jejich uplatnění. V případě jejich opožděného podání je pak soud povinen odmítnout je v souladu s příslušnými ustanoveními s. ř. s., nemůže je však pominout. Pokud své povinnosti nedostojí, brání účastníku řízení, aby jeho věc byla projednána stanoveným postupem u nezávislého a nestranného soudu a porušuje tak jeho právo na spravedlivý proces garantované čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Ústavní soud z výše uvedených důvodů zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2007, č. j. 1 Ca 5/2006 - 64, který byl zatížen touto vadou, i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 9 As 64/2007 - 101, který v řízení o kasační stížnosti citovaný rozsudek pro uvedenou vadu přes námitku žalobce nezrušil.

5) Při posuzování podmínek řízení podle ustanovení § 17 s. ř. s. pak rozšířený senát dospěl k závěru, že ač tyto v době předložení věci byly dány, vyhlášením citovaného nálezu Ústavního soudu pominuly. Vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu jsou podle ustanovení článku 89 odst. 2 Ústavy závazná pro všechny orgány i osoby, přičemž samotným Ústavním soudem je takovýmto rozhodnutím přisuzován precedenční charakter. Jestliže se tedy k otázce předložené rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu již autoritativně vyslovil Ústavní soud, není nadále rozšířený senát příslušný k tomu, aby k téže otázce zaujal vlastní právní názor.

6) Rozšířený senát proto vrátil věc druhému senátu k dalšímu projednání a rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 28. července 2009

JUDr. Josef Baxa
předseda rozšířeného

senátu